

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010509
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917010509.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného D. Z. za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí dňa 26. apríla 2018 o odvolaní obžalovaného D. Z. a okresného prokurátora v Rimavskej Sobote proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T 137/2017 zo dňa 1. 2. 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T 137/2017 zo dňa 1. 2. 2018 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obž. D. Z., nar. X. X. XXXX v S. J. s použitím § 360 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom senátu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T 137/2017 zo dňa 1. 2. 2018 bol obžalovaný D. Z. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci september 2014 do presne nezisteného dňa v mesiaci december 2016, prevažne v rodinnom dome s popisným číslom XXX v obci C., okres S. J. sa opakovane vyhrážal ujmou na zdraví svojej manželke J. Z., nar. XX.XX.XXXX v S. J., tým že ju po predchádzajúcich hádkach napádal takým spôsobom, že sa navzájom bili a došlo medzi nimi aj k slovným hádkam aj k vzájomnému fyzickému násiliu, čo malo za následok, že sa v decembri 2016 odsťahovala poškodená manželka J. Z., lebo D. Z. svojim správaním vyvolával u nej strach a obavu, že pri ich jednotlivých hádkach dôjde k ujme na zdraví.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a súčasne podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v súvislosti s právnou kvalifikáciou konania, kde v obžalobe okresného prokurátora bolo konanie obžalovaného kvalifikované ako zločin týrania

blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. a iné po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení jednotlivých svedeckých výpovedí, najmä však výpovedí znalcov a ďalších listinných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním nenaplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, avšak konanie obžalovaného kvalifikoval len ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný sa inému vyhrážal ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal na chránenej osobe, t.j. na svojej manželke. V písomných dôvodoch odôvodnenia svojho rozsudku prvostupňový súd veľmi podrobne rozvádza prečo uveril výpovedi poškodenej iba čiastočne a to v tom smere, že obžalovaný svojim správaním v inkriminovanom období vyvolával u nej strach a obavu, že pri jednotlivých hádkach dôjde k jej ujme na zdraví. V tejto súvislosti poukazuje na závery znalkyne H.. W. R., ktorá na hlavnom pojednávaní podrobne vysvetlila, že u poškodenej neboli zistené znaky týranej osoby, čiže neboli naplnené 4 znaky násilia, ktoré sú potrebné, aby bolo jednoznačne preukázané, že uvedená poškodená bola týraná. Jej ďalšie závery však viedli súd k tomu, že konanie obžalovaného jej spôsobilo psychické utrpenie v zmysle reaktívnej zmeny v prežívaní, vyššiu dráždivosť, stresové zníženie frustračnej tolerancie, sklony k naučenej bezmocnosti a podobne, ktoré príznaky však by mali pravdepodobne ustúpiť bez vážnych trvalých zmien a následkov u poškodenej. Ďalej tiež vo vzťahu k nepreukázaniu okolností týrania poukazuje na výpovede ďalších svedkýň a to ošetrovujúcich lekárk poškodenej, ako aj výpovedí svedkov, najmä susedov, kde v konečnom dôsledku napokon uznal kvalifikáciu konania obžalovaného len ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

V súvislosti s hodnotením osoby obžalovaného a taktiež i v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že obž. D. Z. v mieste bydliska požíva dobrú povesť. V priestupkovom konaní bol 1-krát postihnutý za priestupok v roku 2012, kde napokon prvostupňový súd konštatuje, že v prípade obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle ust. § 36 písm. j) Tr. zák., teda že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Pritiažujúcu okolnosť prvostupňový súd nezistil. S poukazom potom na takto ustálené hodnotenie osoby obžalovaného v danom prípade považoval prvostupňový súd za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, kde s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podali odvolanie tak obžalovaný, ako aj okresný prokurátor.

Obž. D. Z. prostredníctvom písomného podania svojho obhajcu uvádza, že s rozhodnutím prvostupňového a to tak vo vzťahu k uznanej vine, ako i uloženému trestu nemôže súhlasiť. Zdôrazňuje pritom, že je pravda, že v dôsledku zásahov matky poškodenej J. Z. sa táto aj s deťmi v decembri 2016 zo spoločnej domácnosti odsťahovala, ale následne už v januári 2017 sa do spoločnej domácnosti s deťmi znovu vrátila a až do konfliktu v apríli 2017, kedy nastal konflikt medzi matkou obžalovaného a matkou poškodenej, ktorú z bytu vykázal, žili naďalej s obžalovaným v spoločnej domácnosti. Považuje za nelogické a nepresvedčivé, aby sa poškodená, v prípade pravdivosti jej tvrdení o vyhrázaní a to ešte spôsobom akým to popísala, bez akýchkoľvek problémov znovu vrátila v januári 2017 do spoločnej domácnosti, pričom je podľa jeho názoru tiež nepochopiteľné, prečo sa poškodená J. Z. rozhodla podať trestné oznámenie až 27. 6. 2017, t.j. po viac ako po 2 a pol mesiaci po odchode zo spoločnej domácnosti a to napriek tomu, že ju už po odchode nikdy nekontaktoval a nevyhľadával. Ďalej poukazuje na výpovede lekárk E.. D. R. a E.. C. S., ktoré uviedli na hlavnom pojednávaní, že v prípade poškodenej nebol zistený pozitívny nález o zraneniach a neboli zistené ani napäté vzťahy, resp. agresia medzi manželmi. Napokon poukazuje na znalecký posudok H.. W. R., kde v konečnom dôsledku zdôrazňuje, že poškodená na hlavnom pojednávaní, na rozdiel od prípravného konania, popísala v podstate len tri konfliktné situácie, ktoré mali byť počas ich spolužitia a tieto vznikli len v dôsledku zásahu matky obžalovaného do ich spoločného života. Záverom písomných dôvodov odvolania akcentuje skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, v rámci obce C. sa zapája do pracovného a taktiež aktivačného procesu. Na pracovisku, ako aj v mieste bydliska bol doposiaľ hodnotený kladne, kde tiež zdôrazňuje, že z výpovedí lekárov vyplýva, že sa v minulosti vzorne staral o svoje maloleté deti, pričom celkovo bol vo väzbe 9 mesiacov.

Rovnako tak okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uvádza, že podáva odvolanie tak do rozhodnutia prvostupňového súdu o vine i treste s tým, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nedôvodné a nezákonné. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor rozvádza jednotlivé výpovede svedkýň a poškodenej, tak ako boli uvedené v obžalobe, pričom iba v závere písomných dôvodov odvolania konštatuje, že podľa jeho názoru, konanie obžalovaného naplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 138 písm. b) Tr. zák. a to tak po stránke subjektívnej, ako i objektívnej, kde obžalovaný blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, vyhrážaním, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie a obmedzilo jej bezpečnosť, bezdôvodným odopieraním spánku a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas. V konečnom dôsledku uvádza, že prvostupňový súd nevyhodnotil správne zadovážené dôkazy a podaním odvolania sa domáha zrušenia rozhodnutia prvostupňového súdu a vrátenia veci prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného je dôvodné čiastočne vo vzťahu k uloženému trestu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky treba odôvodniť aj tieto výroky.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. V písomných dôvodoch svojho odvolania prvostupňový súd veľmi explicitne rozviedol prečo nekvalifikoval konanie obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, ale prečo prekvalifikoval konanie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby na prečin nebezpečného vyhrážania. Túto argumentáciu uvedenú v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu si krajský súd v plnom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. I krajský súd je toho názoru, najmä s poukazom na výpoveď znalkyne H.. W. R. na hlavnom pojednávaní, ako aj v zmysle záverov jej znaleckého posudku a taktiež i na výpovede ďalších lekárov, ktorí prichádzali do kontaktu s poškodenou, že títo nezistili v inkriminovanom období žiadne relevantné skutočnosti svedčiace a preukazujúce závery o týraní poškodenej. V súvislosti s právnou kvalifikáciou konania okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania iba opakuje výpovede jednotlivých svedkov a vôbec sa nezaobrá problematikou v čom podľa jeho názoru prvostupňový súd nesprávne hodnotil vykonané dôkazy. Záverom iba vyslovuje názor, že podľa jeho názoru v danom prípade boli naplnené zákonné znaky zločinu týrania blízkej a zverenej osoby v zmysle ust. § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd hodnotí preto odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a postup prvostupňového súdu, kedy prekvalifikoval konanie obžalovaného proti podanej obžalobe na prečin nebezpečného vyhrážania považuje za správny a plne zodpovedajúci výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu krajský súd poukazuje na skutočnosť, že sa taktiež stotožňuje so závermi prvostupňového súdu, že v danom prípade existuje jedna poľahčujúca okolnosť a to, že obžalovaný viedol riadny život a že neexistuje žiadna priťažujúca okolnosť. Podľa názoru

krajského súdu však prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil osobu obžalovaného v súvislosti s výmerou uloženého trestu. S poukazom na právnu kvalifikáciu konania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky s tým, že obžalovaný si väzbou vykonal trest vo výmere 9 mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorá doposiaľ súdne trestaná nebola, má dobré pracovné hodnotenia, ako i hodnotenie z miesta bydliska, krajský súd je toho názoru, že vykonaný trest väzbou vo výmere 9 mesiacov plne postačuje na nápravu a prevýchovu obžalovaného, ako i na splnenie ďalších základných zásad pre ukladanie trestov tak, ako sú uvedené v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom potom na horeuvedené závery Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, ktoré už má vykonané väzbou a odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.